

TORONYIRÁNY

XVIII. 34.

2024. augusztus 25.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 21. vasárnap

Augusztus 27. Szent Mónika

Augusztus 28. Szent Ágoston püspök és egyháztanító

Augusztus 29. Keresztelő Szent János vértanúsága

Az önzés legszégeyenteljesebb fajtája, amikor valaki azt szeretné, hogy Isten is hozzá igazodjék. Sokan a vallásosságtól általában is azt kívánják, hogy saját szubjektív igényeiket támassza alá, azokat favorizálja. S ha nem ez történik, otthagyják Istent, Jézust, a vallást éppúgy, mint azokat az embereket, akik nem az ő szájuk íze szerint beszélnek. Elfelejtik, hogy az igazi vallásosság, a kereszténység tényekre és főleg egy személyre, Jézus Krisztusra épül. Érdemes megfontolni C. G. Jung szavait: „Felvetették egyesek a 'lélek megistenülésének' a gondolatát. Nem én, hanem maga az Isten az, aki megisteníti a lelket. Nem én találtam ki a lélek számára a vallási funkciót, én csak bemutattam a tényeket, amelyek bizonyítják, hogy az emberi lélek 'természetétől fogva vallásos', azaz vallási funkciója van; olyan funkciója, amelyet nem én helyeztem vagy magyaráztam bele, hanem amelyet magamagától produkál, anélkül, hogy bármiféle vélekedés vagy ráhatás erre ösztönöznél." Amikor a szubjektivizmus vagy az önzés kísértéseket okoz a hit terén („nem tudok hinni, mert az Isten ilyen és ilyen”), gondoljunk arra, hogy bizonyára nem a hitben, hanem magunkban van a hiba. Kényelmességünkben, megátalkodottságunkban vagy téves elképzeléseinkben. Gondoljunk ilyenkor Péter szavaira: „Uram, kihez mennénk? Tied az örök életet adó tanítás.” Hiába is mennénk bárhová, mert számunkra nem adatott más, akiben üdvözülnünk lehetne. Ne botránkozzunk, hanem inkább igazítsuk gondolatainkat Jézushoz.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

1. Józ 24,1-2a. 15-17. 18b Józ sue felhívására a választott nép tagjai közösségekben kinyilvánítják, hogy egyedül az Úrnak, Istenüknek akarnak szolgálni.

2. Ef 5,21-32 Pál apostol tanítása szerint a házastársak egysége Krisztusnak és egyházának egységét tükrözi.

3. Jn 6,60-69 Jézus kafarnaumi beszéde hallatán többen elfordulnak tőle, de az apostolok kitartanak mellette.

A Kafarnaumi beszéd visszhangja

A beszéd új volt a hallgatóság számára, mert azt a követelményt támasztotta, hogy ismerjék el Jézust az Atya valódi küldöttének és az örök élet kizárólagos közvetítőjének. Ezzel Jézus döntés elé állította az embereket. Eddig az evangélista a vitázó hallgatókat „a zsidók” néven említi. Itt azonban a „tanítványok” szerepelnek. Bizonyára arra gondolt, hogy a mindenkor hívők is hasonló hitbeli döntés előtt állnak majd, amikor Jézus teljes messiási küldetéséről és közvetítéséről lesz szó. A kételkedő tanítványoktól azonban elkülöníti a tizenkettőt, akik a döntő órában is kitartanak mellette. Az összefüggés tehát azt mutatja, hogy az evangélista a „tanítványok” kifejezésbe beleérti mindenkor olvasóit is, és figyelmezteti őket, hogy ki lesznek téve hitbeli kísértésnek. Őskeresztény nyelvhasználatban különben is minden hívő tanítványnak számított. A hallgatók a beszédet keménynek bélyegzik, mert elképzelhetetlen követelményeket támaszt. Nem is akarják tovább hallgatni. De Jézus ismeri lelkületüket és nem lepődik meg. Ez a tudás, az emberek ismerete, hozzátartozik a negyedik evangélium Jézus-képéhez. Jézus a zúgolódásra és a hitetlenségre azonban nem úgy válaszol, mint emberi tanító, hanem mint ahogy Isten teszi az Ószövetségben. Megmutatja, hogy joga van titkokat kinyilatkoztatni, és az embernek akkor is engedelmessé kell lennie, ha nem érti intézkedéseit. Jézus nevével a hallgatók magatartását, amikor így teszi fel a kérdést: Botránkoztok (skandalizálnak) ezen? Vagyis az a véleményük, hogy Jézus a beszédével Isten ügyét profanizálja. Botránkozásuk igazában képmutatás, mert Jézusra hárítják a felelősséget, pedig ők követik el a mulasztást, amikor nem akarják figyelembe venni bizonyítékait. Ezért figyelmezteti őket Jézus, hogy mi lesz velük akkor, amikor nagyobb titkokkal találkoznak. Mit fognak gondolni akkor, amikor az Emberfia fölmegey oda, ahol azelőtt volt, vagyis föltámad a halálból és visszatér az Atyához. Ha tehát elmélnének a látottak és hallottak felett, akkor talán tudnának hinni. Mennybemenetelére való utalással Jézus egyben kulcsot is ad szavainak megértéséhez. Ha visszatér a mennybe, az azt jelenti, hogy egész embersége átalakul, s akkor már teste és vére, mint áldozati eledel, nem földi valóság szerint értendő. Még több segítséget ad a megértésre a 63. versben: A Lélek az, ami életet, a test nem használ semmit. A lélek és a test szembeállítása egyike János ellentétpárjainak. De itt az a kérdés, hogy Jézus személyére, szavára vagy a megértés módjára kell-e vonatkoztatni?

Mivel előbb az Emberfiát említette, kézenfekvő, hogy ezt a kijelentést is őrá kell alkalmazni, de természetesen az egész evangélium összefüggésében. Az Emberfia a megdicsőülésben egészen birtokolja a Szentleket és ki is árasztja azt. Ezt már mint lélek és szellem fogja megvalósítani. Most a földi, testi alakjában még nem teheti meg. Ez nem azt jelenti, hogy földi létmódja szerint erőtlén, vagy hogy embersége nem lehet a kegyelem forrása, hanem azt, hogy a cél, a megdicsőült élet osztogatása, nem a földi, testi életé. A „lélek és élet” kifejezést nem szabad úgy kijátszani az eukarisztia vétele ellen, mintha csak a hitbeli találkozás volna a döntő. Itt Jézus visszatekint az egész vitára, és ebben az értelemben mondja, hogy az ő kinyilatkoztatása a szellemi és örök élet szolgálatában áll. Jézus tudja azt is, hogy szavainak minden természetfölötti ereje ellenére a hallgatók felfogóképessége határt szab a megértésnek. Számol is azzal, hogy nem mindenki hisz szavának. Itt az evangélista közbeszó egy megjegyzést Jézus különleges tudásáról, s ez már átmenet a tizenkét apostol szerepeltetéséhez. Ők az evangélista előadásában egyúttal a hívő közösség előképe. Jézus előre tudta, hogy ki nem fog hinni benne, s azt is, hogy ki árulja majd el. Az apostoli egyházban bizonyára probléma volt az, hogy miért hívta meg Jézus Júdást, ha előre tudta, hogy árulója lesz. Bővebb magyarázatot nem kapunk a kérdésre, de azt megnyugvással látjuk, hogy Jézust nem zavarja a bűn titkának jelenléte. Az emberekben levő titkokhoz hozzákapcsolja az Atya titokzatos intézkedését, amire már előbb hivatkozott: Mondtam nektek, hogy senki sem jöhet hozzám, ha az Atya meg nem adja neki. Az atya kétségtelenül nem személyválogató. Megadja a kegyelmet mindenkinek, aki előtt hirdetik az evangéliumot. De nem mindenki nyitja meg a lelkét előtte. Az is titok, hogy az Atya kinek adja meg a kifejezett hitet és a küldetést az egyházban, és kit üdvözít az igazság keresésének útján. Ezzel a kafarnaumi jelenet véget is ér, de az evangélista még kitér a távolabbi következményekre. Eddigi követői közül sokan visszahúzódtak, és már nem vártak tőle semmit. Bizonyára nemcsak az a beszéd okozta bennük a törést, hanem inkább az, hogy szerintük Jézus egyre inkább a titkok világába menekült, s nem öltözött bele abba a messiási szerepbe, amelyet vártak tőle. A nép számára tehát a próbatétel az élet kenyere és az igazi üdvösség hirdetése lett. Akik földi várakozással néztek Jézusra, azok csalódtak benne. Azért Jézus most elérkezettnek látja az időt, hogy a tizenkettőt is döntés elé állítsa. A jelenet nagyon hasonlít ahhoz, amelyet a szinoptikusok is elmondanak, és amely Fülöp Cezárea környékén játszódott le (Mt 16,13 kk; Mk 8,28 kk; Lk 9,18 kk). A negyedik evangélium nem nevezi meg a helyet és az időt. Jézus itt ezt a kérdést teszi fel: Ti is el akartok menni? S az értelme az volt, hogy van-e még bennetek hit? Világos, hogy itt az evangélista már minden olvasójára gondol. A tizenkettő nevében a választ Simon Péter adja meg. A két név összekapcsolása nyilván azt jelzi, hogy itt nem Simon egyéni vallomásáról van szó, hanem már Péter beszél benne, aki nemcsak egy az apostolok közül, hanem az egész egyháznak a reprezentánsa. Ha arra gondolunk, hogy a 21. fejezetben Péter úgy jelenik meg, mint Jézus nyájának megbízott pásztor, akkor ezt a magyarázatot helyesnek kell tartanunk. Az első század végén az egyház már tudja, hogy nehéz döntések idején Péter székétől kell várni a végleges állásfoglalást. Péter válaszába bele van foglalva az egész egyháznak és minden hívőnek a reflexiója: Uram, kihez mennénk? Tied az örök életet adó tanítás! Éppen ezt a tanítást és ezt az örök életet nem ígéri senki más, és nem is ígérheti. Bárhová mehet az ember, Jézuson kívül senki sem biztosíthatja őt a feltámadásról és az üdvösségről. A tizenkettő azért maradt Jézus mellett, mert ez a hit éledt fel bennük. Ők „megismerték és tudják”, hogy Jézus az Isten Szentje. A megismerés és tudás a hit szilárdságát fejezi ki, s az Jézus bizonyítékaira támaszkodik. Az Isten Szentje megnevezés más összefüggésben fordul elő Mk 1,24-ben, de János szövegébe is beleillik, hiszen a 10,36 is úgy beszél róla, mint akit „az Atya megszentelt és a világba küldött.

Gál Ferenc

Nem leszek ideges! (14.)

Második rész

Az ideges vérmérséklet

Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradotok és terhelve vagytok és én megnyihílek titeket... és nyugalmat találtok lelketeknek. (Mt 11,28-29)

2. Okok

Aki a szellemi munkában túlbuzgó, aki mindenképpen a legnagyobb teljesítményre törekszik, nehogy esetleg baklövészt kövessen el, az kapkodóvá, rendtelenné válik, izgalmában egy percnyi pihenést sem enged meg magának, nem uralkodik magán, mind több munkát vállal, és hagyja, hogy nyugtalansága elsodorja s felőrölje idegeit. Ha azután valami külső gond, vagy bánat éri, a nyomást összeomlás követi. Akkor már hiába harcol az ember azért, hogy akaratereje legyen, túl sokáig hagyta el magát. Melankolikusoknál a túlzott felelősségérzet is könnyen idéz elő belső nyomást, mely azután felőrli idegeiket. Másrészt azonban maga az ideges alaptermészet termeli ki a hajszoltságot, az egyoldalú foglalkozást, a töprengést. A lelki és érzelmi élet túlzásai a belső szervek működésének zavarait idézik elő, ez pedig károsan hat vissza az idegekre. Az ideges adottság termékeny talaján elburjánzanak a bűnös szenvedélyek, rossz szokások, amelyek heves izgalmak idején megbénítják és kikapcsolják az akaratot s meggyengítik az idegeket.

Az ilyenfajta bűnözőknek különös kezelésre és nagy részvételre van szükségük. Félénk lelkeken nem segítünk azzal, hogy ha mint félénkségük okát, gögijüket vetjük szemükre. Ezzel ahelyett, hogy kigyógyítanánk őket túlzott és hamis büntudatukból, még jobban beletaszítjuk ezeket a szegény teremtetéseket önkínzó nyomorúságukba. A félelemre való öröklött hajlamot sajnos sokszor fokozza a hibás nevelés, s így az ideges emberek minden életmegnyilvánulásukban gátlást szenvednek. Nem is a legrosszabbak véreznek el újtjukon azért, mert lelki tartalmukat megmérgezte a félelem. Istent nem rabszolgák módjára, hanem szerető fiak módjára kell szolgálni.

Az ideggyengeséget gyakran okozzák a szervezetben keletkező vagy a szervezetbe bevitt méreganyagok. Ezek az idegsejteket gyengítik. Ha különösen nagy a hatóerejük, azonnali ideggörcsöket okozhatnak. Mérgek keletkezését idézhetik elő a szervezetben: huzamos anyagcsere zavarak, bélrenyheség, fertőző betegségek, mint például a tifusz, influenza, malária, szifilisz. Súlyos idegállapotot idézhetnek elő huzamosabb használat esetén azok a méreg hatású gyógyszerek, amelyek éppen a beteges, ideges tünetek elfojtását szolgálják. Idővel még kis mennyiségben is krónikus mérgezést okoznak a morfium, a kokain, az ólom, a higany. Érzékeny embereknél azok a könnyű ingerlő anyagok, amelyeket élvezeti cikkekként használnak, még erősen felhígított méregtartalmuk mellett is idegességet idéznek elő idővel, különösen akkor, ha használatuk mértéktelen. Ilyenek az alkohol, a dohány, a kávé, a tea, a csokoládé, a kóla.

3. Gyógyítás

Lehet-e az idegességet gyógyítani? Az idegességnek azt a fajtáját, amely a túlzott munka, kicsapongások, vagy egyoldalú életmód következménye, azzal gyógyítjuk, ha megszüntetjük az okot.

Az idegesség örökletes adottságát nem lehet megszüntetni. Azonban ez sem ok a kétségbeesésre, mert az adottság hátrányos következményei – a lélek gátlásai, a túlkapások – ellenállással és neveléssel elkerülhetők. Az ideges embernek hinnie kell jobbik énjében, szembe kell néznie gátló érzeteivel és meg kell acéloznia akaratát. Sajnos, sokan elhagyják magukat és sajátságait azzal mentik, hogy idegesek. Vannak, akik nem találnak tapasztalt lelki tanácsadót, mások nem fogadják el a tanácsokat. Minden ideges ember külön egyéni kezelésre szorul, mert hiszen az idegesség minden embernél más-más okból ered, és más-más formákat ölt. Az idegesség természetes úton való leküzdésében mindenekelőtt a fizikai okokat kell megszüntetni, éspedig józan, egészséges életmóddal, s az akaratnak az önuralomra irányuló egészséges edzésével. Súlyos idegesség esetén orvoshoz kell fordulni.

Az ideges ember egyik tragikus vonása az, hogy a benyomásokat túl mélyen és túl gyorsan fogja fel. Az ideges ember könnyen befolyásolható, könnyen lelkesedik, és rajong, de éppen olyan könnyen letörik, éppen olyan könnyen izgatható. Ezért hajszolja a munkát, ezért nyugtalan; a hajszolt munka és a nyugtalanság pedig felőrli idegeregét és fáradékonyvá teszi. A kifáradás produkálja az ideges emberre annyira jellemző tüneteket. A fáradt ember szóltan, önmagába fordul, ingerlékenyebb, szeszélyesebb, önzőbb, csak önmagával, saját bajaival, saját gondolataival, munkáival, érzelmeivel akar foglalkozni, vagy elhagyja magát, és szeszélyeivel környezetének terhére válik. A nyomott kedély lehangoltsága minden érzékenység, harag, töprengés, fantasztikus képzelődés, félelmi izgalom, túlzás és emberkerülés forrása. A nyomott kedélyű embernek az emberek túl durvák, az élet túl kemény, az emberekkel való együttlét túl sokat követel tőle. Ha viszont pihentek az idegek, az ember egész kedélyállapotát emelik. Az ideges ember különös élnkséggel reagál a kimondott, élő, érzelmi hangsúlyú szóra; amely azután viharos lelkesedésre, vagy remegő félelemre, forró rajongásra vagy bénító kishitűsége indítja. Csak a hűvösen melankolikus ember adja fel ritkán érzékfeletti, kifelé mérsékelt lényét, míg belső izgalomát tépelődő gondolkodássá értékeli át. Mindenekelőtt keressük meg a nyomás okát. Ha azt megszüntetjük, meggyógyítjuk vele az idegességet is.

Az ilyen idegzetű adottságban az a tragikus, hogy lelki gyengeség és fáradékonyosság esetén eluralkodnak benne a félelemérzetek. Ez az öntudat alattiban túl gyorsan felkelhető érzelmi erő azután uralma alá hajtja az ember cselekedeteit, erős befolyást gyakorol rá, s megnehezíti vagy teljesen kikapcsolja a józan gondolkodást. A remegés, a tiszta látást megzavaró féltés, az öntudatlan haragvadás és ellenszenv az ideges ember végzete; nem látja be ennek a sötét és fegyelmetlen elhárító harcnak kárait és nincs elég erőntudata ahhoz, hogy védekezzék nyugtalansága ellen.

Azokat az utakat, amelyeket azért választ, hogy bebiztosítsa magát, nem világítja meg sem az értelem, sem a kegyelem; ezekre az utakra kizárólag vak védekezési ösztön tereli.

(Folyt. köv.)

Josef Massmann

Vasárnapi jegyzet

Nemzeti cselekvés (2.)

Ebben a körben a nemzeti identitás múltbeli gyökerei – keresztény országról van szó – kétségtelenül elvezetnek alapító Szent Királyunkhoz, akit a modern kutatások a meglévő dokumentumok összefüggéseiben szigorú államférfiként és apostoli királyként tüntetnek fel. A politikus mellett a „nagy legenda” leírásában ott vannak a leendő szentek (Gellért, Adalbert, Günther, Asztrik, II. Henrik császár), hitvese: Gizella – érdemeikkel. De maga mellett tudja a Szent Szűz oltalmazó személyét. S milyen közelségben. Azonban Szent István apostoli hivatása nem csupán a békés hittérítésben, az érte való fáradozók „szent csapatának irányításában jelentkezik, hanem abban is „hogy nem habozik újszerű politikájának belső ellenségeit kemény kézzel levern.” *Klaniczay Gábor*, az összegző kutató tárgyilagos „észrevételéhez” ugyancsak az ő gondolata csatolható: Szent István harcias vonása „a szent királyok egy újabb típusa felé mutat: István (...) győzedelmes *miles Christi*” – vagyis Krisztus katonája.

Korunk felfordultságában amikor a megalkuvások ezernyi változatával találkozunk, Görömbei kemény határozottsággal az istváni eszméhez társul amikor kimondja, hogy a megosztottság, az alárendeltség ellen a tudománynak és a kultúrának (amelyben jelen van a spiritualitás, az etika) kell „érvényre juttatnia a maga eredményeit.” A kettő „erkölcsi feltétele az igazság és az őszinteség.” Szent Királyunk a maga korában, a kor szemléletében, valóságában a tudománynak (maga is művelt uralkodó volt), az erkölcsnek, a „lélek ügyeinek” századokra érvényes, kétségbevonhatatlan példát adott – és az otthonosságigénynek hogy megóvja népét – annyi ellentmondás közt – „a semmilyen állapotából.”

Görömbei akadémikus, leírja, hogy a tudomány és a kultúra „erkölcsi feltétele az igazság és az őszinteség”, mostani időnk olyan bajára mutat, amely a nemzet elgyöngülését, széthullását hozhatja – jövőként. *Bartucz Lajos* 1930-ban megjelent tanulmányát idézi: A „nemzeti jellegnek a tudományban csak addig a határig van jogosultsága, amíg az a tárgyól magából természetszerűen következik, vagy a tudós *nemzeti eredetiségéből* fakad, s legfőképpen pedig, amíg az igazság rovására nem megy”. Nem hallgathatom el: mit ér az a „nemzet”, amely kiveti magából ezt a szemléletet? Nem a nemzet, hanem az önmagát nemzetté minősítő államvezetés az, amely egy világhírű szívsebész orvosprofesszorról egyetlen vállrándítással lemond! Tudomásul kellene venni végre, hogy – Görömbei András szavaival – „A nemzet fogalmát nem szűkíthetjük az államformáció megnevezésére...” Hogy a kultúra, a tudomány, a nemzet léte csak úgy lehet politika, ha a politikának az erkölcsi törvények adnak irányt. Mert nem a hatalmasokról van szó, hanem a valóságos nemzetről, annak identitásáról, önazonosság tudatáról.

Mi legyen a *nemzeti cselekvés*? Hogy eldöntsük, mit akarunk: globalizációba süllyedést – az önazonosságtudat nélkül, vagy az európaiság keresztény értékrendjében magyarságunk megmaradását, amelynek van otthonosság érzése.

Gondolkodásbeli megújulást tehát –, erkölcsi megújulást, amely több pusztán jelszavaknál.

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

Tokodi László domonkos szerzetes tartotta augusztus 12. és 14. között Domaszék-Zöldfáson a katekéták nyári lelkigyakorlatát az örömhírről Sziénai Szent Katalin tanításai mentén. A lelkigyakorlat az „Egyházkrízis és a sziénai megoldás” címet viselte.

Augusztus 18-án tartották a pitvarosi Nagyboldogasszony templom búcsúját. Az ünnepi szentmisét Orosch János nagyszombati érsek mutatta be. A homíliában megemlékezett a szlovák-magyar lakosságcsere kapcsán történt kitelepítésekről, valamint a nők társadalmi helyzetéről is. A szentmise keretében adták át a Kiss Ferenc-díjakat a pitvarosi egyházközösségért végzett kiemelkedő teljesítmények elismeréseként.

Kiemelkedő színvonalú munkája elismeréseként Magyar Érdemrend tisztikereszt polgári tagozat kitüntetésben részesült Szabóné Dr. Balogh Ágota Márta, a Gál Ferenc Egyetem Pedagógiai Karának dékánhelyettese, egyetemi docens, és Szarka Péter, a Gál Ferenc Egyetem Pedagógiai Karának főiskolai docense. Az elismerést Hankó Balázs, a Kulturális és Innovációs Minisztérium minisztere, Zsigó Róbert a minisztérium miniszterhelyettese és Závogyán Magdolna kultúráért felelős államtitkár augusztus 20-án alkalmából adták át a Pesti Vigadóban.

Újrászentelték a felgyői Felsőmajor keresztfáját augusztus 20-án, a Szent István Templom búcsú szentmiséjéért és az új kenyér megáldását követően. A korábbi fakereszt elöregedett, megdőlt, melyen rozsdás, bádognál készült korpusz függött. Az új feszületet, melyet az eredeti helyére tudtak visszahelyezni, Tópi Bálint csongrádi plébános áldotta meg.

Augusztus 26. és 28. között kerül megrendezésre a 35. Szegedi Nemzetközi Bibliikus Konferencia. Ferenc pápa az idei évet az imádság évének nevezte, a konferencia ezért választotta témájául a Biblia spirituális magyarázatát a „Lectio divina-lectio humana” latin nyelvű munkacímmel. A témába magyar, német, svéd, svájci, osztrák, francia, japán, horvát teológusok és bölcsészek vezetnek be a résztvevőket. A konferencia második napján 19 órakor adják át a Joachim Gnillka professzorról elnevezett díjat, melyet az idei évben Dr. Kustár Zoltánnak, a debreceni református egyetem rektorának ítéltek oda. Az elismerést a Székesegyházban tartandó koncerten nyújtják át, melyen a Szegedi Ökumenikus kórus és a Szegedi Szimfonikusok működnek közre, Gyüdi Sándor karnagy vezényletével. Bővebb információ és a jelentkezési lap a <https://www.sznbk1988.hu/honlaprol/erheto/el>.

Augusztus 27-én 18 órai kezdettel Kohári Nándor képes atyoszi úti élménybeszámolót tart a Katolikus Házban (Szeged, Dugonics tér 12.). Mindenkit szeretettel várnak a szervezők, akik szeretnének betekinteni Athosz, a görögországi ortodox szerzetesállam különleges világába, amely 1988 óta a világörökség része. A belépés díjmentes, adományt elfogadnak.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia szeretettel vár minden érdeklődőt nyáresti kulturális programsorozatának soron következő előadására augusztus 29-én, csütörtökön 19 órakor. A művészet útjain címmel megrendezésre kerülő esemény alkalmával Péterffy Gabriella művésztanárnő saját írásiból tart zenés felolvasó estet.

Augusztus 31-ig tekinthetik meg az érdeklődők a Bálint Sándor életét és munkásságát bemutató vándorkiállítás a szeged-felsővárosi Szent Miklós templomban.

A szeptember 20-22-i hétvégén a 18-35 év közötti fiatalok számára Új élet Krisztusban címmel kurzust szerveznek a felsővárosi plébánián. A lelkigyakorlatot szintén fiatalok, egyetemisták tartják. A kurzus témája a legalapvetőbb: Mit jelent kereszténynek lenni? Mi az Örömhír? Ki Isten? Az intenzív lelkigyakorlat előadásokból, tanúságtételekből, szemléltetésekkel, közös imákból, énekekből, tevékenységekből áll majd. Szeretettel várnak a szervezők mindenkit, aki nyitott megismerni Isten lenyűgöző szeretetét. További információk és jelentkezés a <https://szentandras.ujevangelizacio.hu/node/3893> honlapon.

Házasságra készülő párok számára szervez Jegyes Hétvége címmel programot a Házasság Hétvége nevű katolikus lelkiségi mozgalom Szeged-Szentmihályon október 25. és 27. között. Az esemény a résztvevő pároknak olyan intenzív lelki felkészülést ajánl, amely lehetőséget ad számukra a szentségi házasság valódi értékeinek és kérdéseinek közös körüljárására, döntésük megerősítésére vagy átgondolására. A Házasság Hétvége lelkiségi mozgalom keretében Thorday Attila esperes-plébános tavasszal három ilyen alkalmat szervezett az ország különböző pontjain, ősszel viszont csak ezt az egyet, azoknak, akik jó időben, nyugodt körülmények között szeretnének készülni a jövőjükre. Jelszavuk: „Az esküvő csak egy nap, a házasság egy életre szól!” Bővebb információ a jegyeshetvege.hu oldalon olvasható. Jelentkezni az alábbi oldalon található űrlap kitöltésével lehet: <https://forms.gle/nCuxbb9uLhPYfHsL7>.

A Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitás az iskolakezdés megkönnyítéséhez gyűjt tiszta, jó állapotú iskolatáskákat, tolltartókat, tanszereket. A gyűjtés Szegeden két helyszínen történik. A Csongor tér 12/2 alatt az irodában, augusztus 30-ig minden hétköznap 9 és 16 óra között, illetve az Alföldi utca 46-ban, a raktár épületében augusztus 29-ig, csütörtökönként 14 és 16 óra között adhatják le adományaikat, akiknek ez módjukban áll.

A Gál Ferenc Egyetem Gerhardus Kiadójának gondozásában megjelent a Glattfelder Gyula összegyűjtött munkái című kötet. Glattfelder Gyula (1874-1943) teológiai tanár, hitszónok, majd 1911-től csanádi püspök hagyatékában jelentős helyet foglalnak el a körlevelei mellett megmaradt, nagyrésztben eddig kiadatlan prédikációi, beszédei. A dokumentumok zöme géppel és kézzel írott szöveg, amelyek a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Levéltárban találhatóak meg. Az első kötet a kezdetektől temesvári tevékenységének végéig, 1923-ig közli a korszak egyik legismertebb szónokának fellelhető beszédeit. A kötet megvásárolható a Gál Ferenc Egyetem webshopján.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.